

призначенням земельної ділянки, відомості щодо власників або користувачів земельної ділянки, а також інші дані, передбачені нормативно-правовими актами з питань державного земельного кадастру [5].

Незважаючи на введення Закону у дію, чомусь ми, власники нерухомого майна, для того щоб зареєструвати права на нього, продовжуємо стукати не в одне, а щонайменше у п'ять вікон. Чому? Основна причина полягає у тому, що не тільки у суспільстві, але й у посадових осіб органів влади є відсутнім, перш за все, чітке уявлення про те, що таке державна реєстрація прав та державний земельний кадастр, і у який спосіб вони мають "співіснувати".

Список використаних джерел

1. Возняк Р.К. Земельно-правовий процес. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Л.: Новий світ. 2016. с. 203-221.
2. Відомчі нормативно-правові акти з питань земельних відносин. Держземагенство України. К.: 2019. с. 14-26.
3. Новаковський Л.Я. «Регіональна земельна політика» К.: Урожай. 2016. с. 214 -234.
4. Закон України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень» від 07.07. 2018 р.
5. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження порядку ведення Державного земельного кадастру» від 17.10.2020 N 1051

ДЯЧУК Ірина, ШВЕЦЬ Олег,
студенти 1 курсу ОС «магістр»
спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій»
Науковий керівник: **ЯСІНЕЦЬКА Ірина Анатоліївна,**
доктор економічних наук, професор
кафедри садово-паркового господарства, геодезії і землеустрою
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,
м. Кам'янець-Подільський

МЕТОДОЛОГІЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ

З отриманням Україною державної незалежності посилилася потреба в розробці стратегій розвитку різних територіальних рівнів. Так, в основу

загальнодержавної та регіональних стратегій мають бути покладені 17 глобальних Цілей сталого розвитку, затверджені у 2015 р. на саміті Організації Об'єднаних Націй та адаптовані у 2016 р. до українських реалій. Формування нової системи розвитку територій, яка за нормативно-правовими актами охоплювала б усі рівні адміністративно-територіального устрою, потребує ієрархічно і темпорально узгодженої системи картографічного забезпечення.

На відміну від численних традиційних прикладів комплексного регіонального картографування, які, як правило, мають ретроспективний характер, стратегічне планування потребує перспективного підходу. Відповідно, розробка стратегій розвитку територій (СРТ) є складною міждисциплінарною задачею, до якої долучається широке коло фахівців, у тому числі географів, які, на наше переконання, часто нехтують застосуванням карт у стратегіях. Як наслідок, головні стратегічні документи регіонів України недостатньо насичені картографічними матеріалами. [1, с.58]

Кarti в найбільш доступній формі надають інформацію про проблеми та перспективи розвитку територій, виступають оптимальними інструментами для контролю темпів і якості вирішення поставлених у стратегіях завдань, а широке впровадження геоінформаційних технологій дозволяє укладати картографічні твори в короткі терміни, паралельно з підготовкою планувальних документів.

Незважаючи на це, презентація картографічних творів у СРТ наразі відбувається стихійно, без узгодження математичних і географічних основ, структури і тематичного змісту карт. Причиною вважаємо відсутність єдиної методики розроблення карт для стратегій розвитку, обґрунтування й апробація якої виступає важливою науково-практичною задачею.

В історії формування загальнодержавних стратегій розвитку в світі виділено наступні етапи: розробки перших СРТ (1992–1997 рр.), масової розробки СРТ (1997–2005 рр.), оновлення СРТ у розвинених країнах та розробки СРТ країнами, що розвиваються (2005–2018 рр.). Встановлено, що в усіх регіонах світу «піонерами» процесу розробки СРТ є високорозвинені країни, а країни, що розвиваються, навпаки, досить повільно долучаються до формування стратегій.

Виявлено, що в Україні процес формування СРТ відбувався «знизу вгору»: стратегії окремих областей, адміністративних районів, населених пунктів з'явилися раніше, ніж затверджена загальнодержавна стратегія сталого розвитку (хоча її проекти неодноразово пропонувалися науковими установами). На даному етапі актуальними задачами вважаємо: затвердження на державному рівні Стратегії сталого розвитку України до 2030 р.; формування нової системи розвитку територій, яка охоплювала б усі рівні адміністративно-територіального устрою; законодавче забезпечення переходу до еколого-соціально-економічного планування на всіх територіальних рівнях; активне залучення географів до розробки СРТ за безпосередньої підтримки Інституту географії НАН України та провідних національних університетів. [2]

Встановлено, що в територіальному плануванні стратегію розуміють не як кінцевий результат, а як циклічний процес вироблення комплексу довготривалих, найбільш принципових цілей функціонування регіону, планів практичних дій і ресурсного забезпечення їх досягнення й засобів контролю за реалізацією практичних завдань. Узагальнено класифікацію СРТ за змістом, рівнем територіального охоплення, періодом дії, структурою та підходом до планування.

Аналіз методологічних засад показав, що стратегічний цикл включає в себе розробку стратегій (підготовча фаза, стратегічний аналіз і стратегічне планування) і впровадження стратегій, яке супроводжується моніторингом і оцінкою їх реалізації. Встановлено, що кожна фаза стратегічного циклу спирається на інформацію, яку доцільно подати у картографічному вигляді як максимально зрозумілій широкому загалу формі представлення просторових даних. [3]

Картографічне забезпечення СРТ визначено як створення актуальної інформаційно-картографічної бази даних шляхом використання та укладання карт, які дозволяють оцінити особливості території, показати перспективи її розвитку, а також відстежити ефективність впровадження механізмів реалізації стратегії. Доведено, що широке використання карт у стратегіях є найбільш

актуальним для держав зі значною географічною грамотністю громадян, багатими традиціями та історією тематичного картографування, до яких належить і Україна.

Список використаних джерел

1. Бондаренко Е. Л. Геоінформаційна схема картографування. Часопис картографії. 2011. Вип. 1. С. 58–64.
2. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку розроблення регіональних стратегій розвитку і планів заходів з їх реалізації, а також проведення моніторингу та оцінки результативності реалізації зазначених регіональних стратегій і планів заходів»: від 11. 11. 2015 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/932-2015-п>
3. Про впровадження на території України Світової геодезичної системи координат WGS-84 [Електронний ресурс] : постанова КМУ від 22 грудня 1999 р. №2359. Київ, 1999. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/>

Аліна ЖУК

студентка 3 курсу спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій»
Науковий керівник: **СМОЛЯРЧУК МИРОСЛАВА Василівна**, к.е.н., доцент
кафедри земельного кадастру
Львівський національний університет природокористування,
м. Дубляни

ОСОБЛИВОСТІ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН В СУЧАСНИХ УМОВАХ

З початком незалежності нашої держави поступово розвивались і зміцнювались земельні відносини в країні. Від так, не завжди було все гладко і просто, спостерігались як негативні так і позитивні моменти в розвитку земельних відносин нашої країни.

Державне регулювання земельних відносин на різних етапах їх розвитку в різному співвідношенні включало в себе вирішення різних завдань, які схилялися - то в бік досягнення економічних показників, то навпаки як ніколи